

ใบงานวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง วิเคราะห์บทสนทนาเรื่องพระอภัยมณี สารที่ ๕ มาตรฐาน (ท ๕.๑ ม.๓/๑, ๓/๒)

ชื่อ นามสกุล ชั้น เลขที่

คำสั่ง ให้นักเรียนใส่ชื่อตัวละครจากคำประพันธ์ต่อไปนี้ว่าเป็นการสนทนายะหว่างตัวละครใดกับตัวใด

๑. “จะโกรธเกรี้ยวเคี้ยวเล่นเป็นตุลิว ไม่พอที่ชีวิตันจะบรรลัยฯ” พุดกับ.....
๒. “พระผ่านเกล้าเจ้าฟ้าในชาติรี ข้าขอชีวิตไว้อย่าให้ตาย” พุดกับ.....
๓. “ท่านเจนทางกลางทะเลคะเนใจ ทำอะไรจึงจะพันทรมาน” พุดกับ.....
๔. “ขอสมตาทูป่อยาคูเบา ช่วยอุ้มเอาแกออกไปให้สบาย” พุดกับ.....
๕. “อันเทวัญนั้นคือมัจจุราช จะหมายมาดเอาชีวิตริษยา” พุดกับ.....
๖. “อย่าแข็งนักรักตัวกลัวบิดร แม้นไม่นอนมารดาจะมาตีฯ” พุดกับ.....
๗. “อย่าเกรงภัยในชลที่วนวัง ขึ้นนั่งยังป่าช้าจะพาไปฯ” พุดกับ.....
๘. “ท่านส่งเราเข้าที่เกาะละเมาะนี้ แล้วรีบหนีไปในน้ำแต่ลำพัง” พุดกับ.....
๙. “เรียกลูกสาวคราวนี้พ่อจะมรณา เจ้าช่วยพาภูวไนยไปให้พ้น” พุดกับ.....
๑๐. “ใจนกระโจมนโครมครามตามเรามา จะเล่นข้าทำอะไรจะใครรู้” พุดกับ.....
๑๑. “ตะคอกถามตามโมโหที่โกรธา ไยมึงพาพั่วพรากมาจากกู” พุดกับ.....
๑๒. “เหตุไฉนไปนั่งกำบังตัว เชิญทูนหัวเยี่ยมหน้ามาหาน้อง” พุดกับ.....
๑๓. “จงยับยั้งฟังคำรูปราพัน ไปสวรรค์นฤพานสำราญใจ” พุดกับ.....
๑๔. “เขากว่ากันผิวเมียบกับแม่ลูก ยื่นจมุกเข้ามาบ้างช่วยสั่งสอน” พุดกับ.....
๑๕. “พระโยคีชี้หน้าว่าอูเหมม ยังไว้เว้รุ่นวายฮิตายโห่ง” พุดกับ.....

เฉลยใบงานวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง วิเคราะห์บทสนทนาเรื่องพระอภัยมณี สารที่ ๕ มาตรฐาน (ท ๕.๑ ม.๓/๑, ๓/๒)

ชื่อ นามสกุล ชั้น เลขที่

คำสั่ง ให้นักเรียนใส่ชื่อตัวละครจากคำประพันธ์ต่อไปนี้ว่าเป็นการสนทนาระหว่างตัวละครใดกับตัวใด

๑. “จะโกรธเกรี้ยวเคี้ยวเล่นเป็นตุลิว ไม่พอที่ชีวิตันจะบรรลัษฯ” พระอภัยมณี พุดกับ ลินสมุทร
๒. “พระผ่านเกล้าเจ้าฟ้าในชาติรี ข้าขอชีวิตไว้อย่าให้ตาย” เจือกพ่อ พุดกับ พระอภัยมณี
๓. “ท่านเจนทางกลางทะเลคะเนใจ ทำอะไรจึงจะพ้นทรมาน” พระอภัยมณี พุดกับ เจือกพ่อ
๔. “ขอสมตาทูปอย่าดูเบา ช่วยอุ้มเอาแกออกไปให้สบาย” พระอภัยมณี พุดกับ ลินสมุทร
๕. “อันเทวัญนั้นคือมัจจุราช จะหมายมาดเอาชีวิตริษยา” พระอภัยมณีพุดกับนางผีเสื้อสมุทร
๖. “อย่าแข็งนักรักตัวกลัวบิดร แม้นไม่นอนมารดาจะมาตีฯ” นางผีเสื้อสมุทร กับ ลินสมุทร
๗. “อย่าเกรงภัยในชลที่วนวัง ขึ้นนั่งยังป่าช้าจะพาไปฯ” เจือกพ่อ พุดกับ พระอภัยมณี
๘. “ท่านส่งเราเข้าที่เกาะละเมาะนี้ แล้วรีบหนีไปในน้ำแต่ลำพัง” พระอภัยมณี พุดกับ พ่อเจือก
๙. “เรียกลูกสาวคราวนี้พ่อจะมรณา เจ้าช่วยพาภูวไนยไปให้พ้น” เจือกพ่อ พุดกับ นางเจือก
๑๐. “ใจนกระโจมนโครมครามตามเรามา จะเล่นข้าทำอะไรจะใครรู้” ลินสมุทร พุดกับ นางผีเสื้อสมุทร
๑๑. “ตะคอกถามตามโมโหที่โกรธา ไยมึงพาพั่วพรากมาจากกู” นางผีเสื้อสมุทร พุดกับ นางเจือก
๑๒. “เหตุไฉนไปนั่งกำบังตัว เชิญทูนหัวเยี่ยมหน้ามาหาน้อง” นางผีเสื้อสมุทรพุดกับพระอภัยมณี
๑๓. “จงยับยั้งฟังคำรูปรำพัน ไปสวรรคตนฤพานสำราญใจ” พระโยคี พุดกับ นางผีเสื้อสมุทร
๑๔. “เข่าว่ากันพั่วเมียกับแม่ลูก ยืนจมูกเข้ามาบ้างช่วยสั่งสอน” นางผีเสื้อสมุทร พุดกับ พระโยคี
๑๕. “พระโยคีชี้หน้าว่าอูเหมม ยังไว้เว่วนวายฮิตายโหง” พระโยคี พุดกับ นางผีเสื้อสมุทร